

Arrest

nr. 280 856 van 25 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X handelend in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen
X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X en X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De eerste verzoekende partij verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1982 te Tetouan.

De eerste verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 22 januari 2018. Op 24 januari 2018 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 november 2021 wordt de eerste verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 30 maart 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de eerste bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Tetouan. U bent een soennitische moslima van religie. U bent op (...) 1982 geboren in Tetouan. U woonde vanaf uw geboorte tot aan uw huwelijk in de ouderlijke woning te Tetouan in Marokko. U ging tot het derde leerjaar naar school waarna u uw studies heeft stopgezet. In 2012 ging u samen met uw ouders naar Saoedi Arabië voor de 'umrah' – in casu de kleine bedevaart. Tijdens uw verblijf aldaar leerde u uw echtgenoot H.a.A., van Palestijnse origine, kennen die in Saoedi-Arabië tewerkgesteld was in de toeristische sector. In datzelfde jaar bent u in Saoedi-Arabië gehuwd met H.a.A. (O.V. X). Uw huwelijk werd vervolgens geregistreerd bij de Marokkaanse autoriteiten. Samen hebben jullie ondertussen vijf kinderen: K. (°2013), Ku. (°2015), M. (°2017), E. (°2019) en O. (°2021). Na uw huwelijk verhuisde u naar de stad 'Medina al Munawara' gelegen in Saoedi-Arabië. U keerde gedurende uw verblijf in Saoedi-Arabië meermaals terug naar Marokko. Dit ondermeer om er te bevallen van uw drie oudste kinderen. Bij uw terugkeer vestigde u zich telkens bij uw familieleden in de ouderlijke woning te Tetouan. U bleef na de bevalling gemiddeld zo'n drie à zes maanden in Marokko. In deze periode bracht uw echtgenoot de noodzakelijke documenten in orde opdat u samen met uw kinderen zou kunnen terugreizen naar Saoedi-Arabië. Uw drie oudste kinderen werden na de geboorte geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand, alsook bij het Palestijns consulaat als Palestijnen. Jullie kozen er uitdrukkelijk voor om uw kinderen enkel als 'Palestijns' te registreren én geen aanvraag voor het verwerven van de Marokkaanse nationaliteit in te dienen, ondanks het feit dat zij hiervoor in aanmerking kwamen volgens de Marokkaanse nationaliteitswetgeving. Dit omwille van het feit dat uw kinderen, net als uw echtgenoot, niet beschikken over een Palestijns nationaal nummer en de Saoedische autoriteiten in geval van problemen niet in staat zouden zijn hen het land uit te wijzen. In de loop van 2017 keerde u een laatste keer terug naar Marokko om er te bevallen van uw dochter M. Uw dochter werd in Marokko geboren op (...) 2017. Na de bevalling van uw dochter bent u niet meer teruggekeerd naar Saoedi-Arabië. In oktober 2017 vervoegde uw echtgenoot u in Marokko aangezien het steeds moeilijker werd om een verblijfsvergunning (iqama) te krijgen in Saoedi-Arabië. Eind 2017 verliet u samen met uw echtgenoot en uw drie kinderen, met behulp van een smokkelaar, Marokko op illegale wijze. Via Nador werden jullie naar de Spaanse enclave Melilla gesmokkeld. Daar dienden u en uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in bij de Spaanse asielinstanties. Na een verblijf van ongeveer één maand te Melilla werd u samen met uw gezin overgebracht naar het Spaanse vasteland. Jullie besloten het verdere verloop van de asielprocedure in Spanje niet af te wachten en reisden verder naar België waar jullie op 22 januari 2018 aankwamen. Op 24 januari 2018 dienden u en uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op (...) 2019 bent u in België bevallen van uw dochter E. Op (...) 2021 bent u in België bevallen van uw zoon O. Uw twee jongste kinderen werden na de geboorte bij de Palestijnse autoriteiten noch bij de Marokkaanse autoriteiten geregistreerd. U en uw echtgenoot besloten immers voor de goede vrede dat uw kinderen de Belgische nationaliteit dienden te verwerven. U kan niet terugkeren naar Marokko omwille van het feit dat uw echtgenoot er geen verblijfsvergunning kon/kan verkrijgen. Ook uw kinderen zouden er evenmin op legale wijze kunnen verblijven. U wenst dan ook niet terug te keren naar Marokko zonder uw familie. U heeft geen persoonlijke problemen gekend in Marokko. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende stukken neer: uw paspoort (origineel), het Egyptische paspoort voor Palestijnse vluchtelingen van uw echtgenoot (origineel), het Palestijns paspoort van uw echtgenoot (origineel), de Palestijnse paspoorten van uw kinderen K, Q. en M. (originelen), uw huwelijksakte (origineel), de geboorteakte van uw echtgenoot (origineel), de Belgische geboorteakte van E. (origineel), de Belgische geboorteakte van O. (origineel) en een attest van de Palestijnse missie ter bevestiging van de Palestijnse afkomst van uw kinderen K, Q. en M. (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Marokko. U heeft het land verlaten omwille van het feit dat uw echtgenoot er geen verblijfsvergunning kon verkrijgen. Momenteel zou niet kunnen terugkeren naar Marokko omwille van het feit dat uw echtgenoot en uw kinderen als Palestijnen er, naar eigen zeggen, niet op legale wijze zouden kunnen verblijven. De door u aangehaalde feiten zijn echter gemeenrechtelijk van aard en is aldus vreemd aan de criteria van de Conventie van Genève en duiden niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Daarnaast zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet zou lopen omwille van onderstaande redenen. Uit uw verklaringen blijkt immers uitdrukkelijk dat u in Marokko nooit persoonlijke problemen heeft ondervonden (zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14). U verklaarde uitdrukkelijk nooit problemen te hebben gekend met de Marokkaanse autoriteiten en evenmin met burgers, voor uw vertrek uit Marokko (zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14). Waar u aanhaalt dat u zich niet in Marokko wenst te vestigen zonder uw gezin dient te worden opgemerkt dat dit geenszins volstaat om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. In het kader hiervan dient immers opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner en kinderen. Wat betreft uw verklaringen aangaande de (verblijfs-)situatie van uw echtgenoot en kinderen kan verwezen worden naar de beslissing in hoofde van uw echtgenoot H.A. (CG 18/10763). Het CGVS wenst te verwijzen naar het luik 'motivering' in de beslissing van uw echtgenoot dat hieronder ten dele wordt hernomen. "Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in de onmogelijkheid verkeert om een verblijfsvergunning te bekomen in Marokko. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u zowel op basis van uw huwelijk met een Marokkaanse onderdaan, – een huwelijk dat blijkens uw verklaringen geregistreerd is bij de Marokkaanse autoriteiten (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 20) - alsook op grond van het feit dat uw kinderen de Marokkaanse nationaliteit hebben (zie infra) in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning. U verklaart echter dat u meerdere keren getracht heeft een verblijfsvergunning te bekomen, maar dat dit u geweigerd werd omdat u Palestijns bent, en daarom enkel een visum geldig voor een periode van 3 maanden kon bekomen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U legt echter geen enkel tastbaar begin van bewijs voor dat u formeel een aanvraag voor het bekomen van een verblijfsvergunning op basis van uw huwelijk of op basis van het feit dat uw kinderen in Marokko zijn geboren (en over de Marokkaanse nationaliteit beschikken) heeft ingediend, dan wel dat u dit geweigerd werd. Ook uw echtgenote legt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij vijf jaar lang getracht heeft een verblijfsvergunning voor u aan te vragen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 7). Dat u bijgevolg niet in staat zou zijn (geweest) om u op duurzame wijze in Marokko te vestigen is geenszins aannemelijk. Hoe dan ook, de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, kan enkel dienstig worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner. Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het sinds 2007 voor Marokkaanse vrouwen mogelijk is om hun nationaliteit door te geven aan hun kinderen. Meer zelfs, kinderen van wie de vader of de moeder Marokkaans is verwerven van rechtswege de Marokkaanse nationaliteit, en dit ongeacht hun geboorteplaats. Artikel 6 van de gewijzigde wet luidt immers: "Een kind geboren uit een Marokkaanse vader of een Marokkaanse moeder is Marokkaans." Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt voorts dat kinderen die vóór 2 april 2007 geboren zijn, de Marokkaanse nationaliteit moeten aanvragen bij de rechtbank van eerste aanleg in Marokko. Kinderen geboren na 2 april 2007 zijn (van rechtswege) Marokkaans, en moeten worden

ingeschreven in de Marokkaanse registers van de burgerlijke stand van de geboorteplaats. Al uw kinderen zijn geboren na 2007 en uw drie oudste kinderen, allen geboren in Marokko, werden bovendien geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U gaat er dan ook verkeerdelijk van uit dat uw kinderen slechts over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken indien u en uw echtgenote hiervoor toestemming geven (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9-10). Ook de bewering van uw echtgenote dat uw kinderen niet in aanmerking komen voor de Marokkaanse nationaliteit, dit omdat u er geen verblijfsvergunning had, zij als moeder niet over een adres beschikte in Marokko (hoewel er wel een adres vermeld wordt op haar paspoort) en jullie beide toestemming dienden te verlenen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 6- 7; 16), vindt geen steun in de beschikbare informatie, waaruit duidelijk blijkt dat uw kinderen allen automatisch over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Dit gegeven wordt ook bevestigd door de gemeente Nijvel, dat na advies te hebben ingewonnen bij de dienst Nationaliteit van de FOD Justitie, de substituut-procureur des Konings en de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van oordeel lijkt te zijn dat uw kinderen E. en O, die in België geboren zijn, van rechtswege over de Marokkaanse nationaliteit beschikken, een gegeven waarvan u tot op heden niet het tegendeel heeft aangetoond. Over de nationaliteit in hoofde van uw in Marokko geboren kinderen, kon de gemeente geen uitspraak doen, daar niet zij, maar de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk was voor de registratie van hun gegevens in het Rijksregister. Het feit dat uw drie oudste kinderen in het Rijksregister geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong vloeit, blijkens het antwoord van de burgerlijke stand te Nijvel, voort uit het feit u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaart heeft dat zij de Palestijnse nationaliteit hebben, en ter staving hiervan een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit te Brussel had voorgelegd. Echter, uit het gegeven dat uw oudste kinderen in België geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong, kan geenszins afgeleid worden dat uw kinderen niet (eveneens) over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Immers, de Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich, bij het registreren van de verzoeker om internationale bescherming in het wachtregister, enkel op de door de verzoeker neergelegde documenten, en bij gebreke daarvan op diens verklaringen. In de marge dient nog te worden aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er verkeerdelijk van uitgaat dat u en uw echtgenote toestemming moeten verlenen opdat uw kinderen over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken, en dat jullie er bewust voor kiezen om geen dergelijke toestemming te verlenen. Zo verklaarde u in dit verband het volgende: "Ja, als zij toestemming geeft dat zij nationaliteit krijgen en als ik toestemming geef dan krijgen zij de nationaliteit. Anders niet. Het is zo omdat ik Palestijn ben wou ik dat de kinderen ook mijn nationaliteit krijgen als Palestijn. De wet in Marokko, moeder is niet verplicht om kinderen de Marokkaanse nationaliteit te geven. Er is geen wet dat vrouw, als zij kinderen niet nationaliteit geeft, (zij) strafbaar is" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9). U gevraagd omwille van welke redenen u (en uw echtgenote) er voor geopteerd hebben om de Marokkaanse nationaliteit niet toe te laten kennen verklaarde u dit niet te hebben gedaan zodat uw kinderen beschermd zouden zijn tegen een (eventuele) gedwongen uitwijzing uit Saoedi-Arabië in geval van problemen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). U gevraagd omwille van welke redenen de nationaliteit niet werd aangevraagd na uw komst naar België stelde u het volgende: "Waarom zou ik het aanvragen voor de kinderen? Ik denk dat u het punt niet goed begrepen heeft [...]" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Uw twee jongste kinderen, die in België geboren zijn, heeft u voorts ook niet geregistreerd bij de Palestijnse autoriteiten, dit in tegenstelling tot uw drie oudste kinderen, aangezien u en uw echtgenote wens(t)en dat zij de Belgische nationaliteit zouden verwerven (zie CGVS Hazem dd. 09.10.2021, p. 10 – zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 8). U licht vervolgens toe dat u en uw echtgenote "allebei gestemd (hebben) dat zij de Belgische nationaliteit krijgen", dit voor het geval jullie uit elkaar zouden gaan. Zo zou noch u, noch uw echtgenote de in België geboren kinderen dan kunnen meenemen naar een ander land. Vervolgens benadrukte u dat binnen uw cultuur kinderen de vader volgen op vlak van naam, nationaliteit en godsdienst (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Het hoeft geen betoog dat uit het geheel van voorgaande verklaringen duidelijk blijkt dat u en uw echtgenote er niet voor terugschrikken om uw kinderen het recht op nationaliteit - gewaarborgd door verschillende internationale verdragen (zie onder meer artikel 7 eerste lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 24, derde lid van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten) – te ontnemen indien dit in hun hoofde, en bij uitbreiding ook in jullie hoofde, een verblijfsrechterlijk voordeel in een ander land kan opleveren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie als ouders een gegronde reden hebben om uw kinderen niet de Marokkaanse nationaliteit te laten toekennen." Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden vastgesteld dat u het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade geenszins heeft aangetoond. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u worden toegekend. De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw paspoort en uw huwelijksakte bevestigen louter uw persoonsgegevens, uw herkomst, uw huwelijk en uw reisweg. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het Egyptische paspoort voor Palestijnse vluchtelingen van uw echtgenoot, het Palestijns paspoort van

uw echtgenoot en de geboorteakte van uw echtgenoot bevestigen dan weer louter de persoonsgegevens en de herkomst van uw echtgenoot. Dit wordt evenmin betwist in voorgaande. De Palestijnse paspoorten van uw kinderen K, Q. en M. en het attest van de Palestijnse missie ter bevestiging van de Palestijnse afkomst van uw kinderen K, Q. en M. bevestigen de persoonsgegevens en de Palestijnse afkomst van uw drie oudste kinderen. Dit wordt evenmin betwist in voorgaande doch dit toont geenszins aan dat uw kinderen de Marokkaanse nationaliteit niet kunnen verwerven. De Belgische geboorteaktes van E. en O. bevestigen dan weer dat u in België beviel van uw twee jongste kinderen. Dit wordt evenmin betwist. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De tweede verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 2017 te Tetouan (Marokko). Zij komt samen met haar ouders, waaronder de eerste verzoekende partij, het Rijk binnen. Haar ouders dienen een verzoek om internationale bescherming in. Ze dienen geen afzonderlijk verzoek in hoofde van de verzoekende partij in. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt vermoed dat deze verzoeken ook in naam van de tweede verzoekende partij als vergezellende minderjarige werden ingediend. De commissaris-generaal beslist om een afzonderlijke beslissing in hoofde van de tweede verzoekende partij te nemen. Dit is de tweede bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Je ouders, A, Hazem A M en A, Najat (O.V. 8.579.840), verklaarden dat je van Palestijnse origine bent en dat je afkomstig bent uit Saoedi-Arabië. Je bent op (...) 2017 geboren te Tetouan in Marokko. Je bent een soennitische moslima van religie. Je moeder beschikt over de Marokkaanse nationaliteit en is afkomstig uit Tetouan. Je vader is van Palestijnse origine en is afkomstig uit Saoedi-Arabië. Tijdens hun persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal verklaarden jouw ouders het volgende: Je ouders zijn in 2012 gehuwd in Saoedi-Arabië en verbleven er op legale wijze. In 2013 en 2015 keerde jouw moeder naar Marokko terug om er te bevallen van jouw broers, K. (O.V. 8.579.840) en K. (O.V. 8.579.840). In de loop van 2017 keerde jouw moeder, samen met jouw oudere broers, een laatste keer terug naar Marokko om er van jou te bevallen. Na jouw geboorte keerden jullie niet meer terug naar Saoedi-Arabië. Jij werd na jouw geboorte geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand, alsook bij het Palestijns consulaat, als Palestijn. Jouw ouders kozen er naar eigen zeggen uitdrukkelijk voor om jou enkel als 'Palestijnse' te registreren én geen aanvraag voor het verwerven van de Marokkaanse nationaliteit in te dienen (ondanks het feit dat jij hiervoor in aanmerking komt volgens de Marokkaanse nationaliteitswetgeving). Dit omwille van het feit dat jij, net als jouw vader, niet beschikt over een Palestijns nationaal nummer en de Saoedische autoriteiten in geval van problemen niet in staat zouden zijn om jou het land uit te wijzen. In oktober 2017 vervoegde jouw vader jullie in Marokko aangezien het steeds moeilijker werd om een verblijfsvergunning (iqama) te krijgen in Saoedi-Arabië. Eind 2017 verliet jij samen met jouw overige gezinsleden, met behulp van een smokkelaar, Marokko op een illegale wijze. Via Nador werden jullie naar de Spaanse enclave Melilla gesmokkeld. Daar dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Spaanse asielinstanties. Na een verblijf van ongeveer één maand te Melilla werden jullie overgebracht naar het Spaanse vasteland. Jouw ouders besloten het verdere verloop van de asielpprocedure in Spanje niet af te wachten en reisden verder naar België waar jullie op 22 januari 2018 aankwamen. Op 24 januari 2018 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op (...) 2019 is jouw moeder in België bevallen van jouw zus E. Op (...) 2021 is jouw moeder in België bevallen van jouw broer O. Er werd geen eigen verzoek in jouw naam ingediend. Jouw ouders werden in het kader van hun verzoeken tijdens de persoonlijke onderhouds wel uitdrukkelijk gevraagd naar jouw situatie en de eventuele vrees in jouw hoofde.

In het kader van hun verzoeken legden jouw ouders met betrekking tot jou jouw origineel Palestijns paspoort alsook een attest van de Palestijnse missie ter bevestiging van jouw Palestijnse origine voor.

B. Motivering

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat jouw ouders er niet in geslaagd zijn om een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden

van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, in jouw hoofde aannemelijk te maken, en dit omwille van onderstaande redenen. Waar uit jouw ouders hun verklaringen blijkt dat jij in de onmogelijkheid verkeerd om terug te keren naar Marokko daar jij van Palestijnse origine bent én niet over de Marokkaanse nationaliteit zou beschikken dient te worden opgemerkt dat dit niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het CGVS wenst in kader hiervan te verwijzen naar het luik 'motivering' in de beslissing van uw moeder, die hieronder ten dele wordt hernomen. "Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het sinds 2007 voor Marokkaanse vrouwen mogelijk is om hun nationaliteit door te geven aan hun kinderen. Meer zelfs, kinderen van wie de vader of de moeder Marokkaans is verwerven van rechtswege de Marokkaanse nationaliteit, en dit ongeacht hun geboorteplaats. Artikel 6 van de gewijzigde wet luidt immers: "Een kind geboren uit een Marokkaanse vader of een Marokkaanse moeder is Marokkaans." Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt voorts dat kinderen die vóór 2 april 2007 geboren zijn, de Marokkaanse nationaliteit moeten aanvragen bij de rechtbank van eerste aanleg in Marokko. Kinderen geboren na 2 april 2007 zijn (van rechtswege) Marokkaans, en moeten worden ingeschreven in de Marokkaanse registers van de burgerlijke stand van de geboorteplaats. Al uw kinderen zijn geboren na 2007 en uw drie oudste kinderen, allen geboren in Marokko, werden bovendien geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U gaat er dan ook verkeerdelijk van uit dat uw kinderen slechts over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken indien u en uw echtgenote hiervoor toestemming geven (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9-10). Ook de bewering van uw echtgenote dat uw kinderen niet in aanmerking komen voor de Marokkaanse nationaliteit, dit omdat u er geen verblijfsvergunning had, zij als moeder niet over een adres beschikte in Marokko (hoewel er wel een adres vermeld wordt op haar paspoort) en jullie beide toestemming dienden te verlenen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 6- 7; 16), vindt geen steun in de beschikbare informatie, waaruit duidelijk blijkt dat uw kinderen allen automatisch over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Dit gegeven wordt ook bevestigd door de gemeente Nijvel, dat na advies te hebben ingewonnen bij de dienst Nationaliteit van de FOD Justitie, de substituut-procureur des Konings en de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van oordeel lijkt te zijn dat uw kinderen E. en O, die in België geboren zijn, van rechtswege over de Marokkaanse nationaliteit beschikken, een gegeven waarvan u tot op heden niet het tegendeel heeft aangetoond. Over de nationaliteit in hoofde van uw in Marokko geboren kinderen, kon de gemeente geen uitspraak doen, daar niet zij, maar de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk was voor de registratie van hun gegevens in het Rijksregister. Het feit dat uw drie oudste kinderen in het Rijksregister geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong vloeit, blijkens het antwoord van de burgerlijke stand te Nijvel, voort uit het feit u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaart heeft dat zij de Palestijnse nationaliteit hebben, en ter staving hiervan een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit te Brussel had voorgelegd. Echter, uit het gegeven dat uw oudste kinderen in België geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong, kan geenszins afgeleid worden dat uw kinderen niet (eveneens) over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Immers, de Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich, bij het registreren van de verzoeker om internationale bescherming in het wachtregister, enkel op de door de verzoeker neergelegde documenten, en bij gebreke daarvan op diens verklaringen. In de marge dient nog te worden aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er verkeerdelijk van uitgaat dat u en uw echtgenote toestemming moeten verlenen opdat uw kinderen over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken, en dat jullie er bewust voor kiezen om geen dergelijke toestemming te verlenen. Zo verklaarde u in dit verband het volgende: "Ja, als zij toestemming geeft dat zij nationaliteit krijgen en als ik toestemming geef dan krijgen zij de nationaliteit. Anders niet. Het is zo omdat ik Palestijn ben wou ik dat de kinderen ook mijn nationaliteit krijgen als Palestijn. De wet in Marokko, moeder is niet verplicht om kinderen de Marokkaanse nationaliteit te geven. Er is geen wet dat vrouw, als zij kinderen niet nationaliteit geeft, (zij) strafbaar is" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9). U gevraagd omwille van welke redenen u (en uw echtgenote) er voor geopteerd hebben om de Marokkaanse nationaliteit niet toe te laten kennen verklaarde u dit niet te hebben gedaan zodat uw kinderen beschermd zouden zijn tegen een (eventuele) gedwongen uitwijzing uit Saoedi-Arabië in geval van problemen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). U gevraagd omwille van welke redenen de nationaliteit niet werd aangevraagd na uw komst naar België stelde u het volgende: "Waarom zou ik het aanvragen voor de kinderen? Ik denk dat u het punt niet goed begrepen heeft [...]" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Uw twee jongste kinderen, die in België geboren zijn, heeft u voorts ook niet geregistreerd bij de Palestijnse autoriteiten, dit in tegenstelling tot uw drie oudste kinderen, aangezien u en uw echtgenote wens(t)en dat zij de Belgische nationaliteit zouden verwerven (zie CGVS Hazem dd. 09.10.2021, p. 10 – zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 8). U licht vervolgens toe dat u en uw echtgenote "allebei gestemd (hebben) dat zij de Belgische nationaliteit krijgen", dit voor het geval jullie uit elkaar zouden gaan. Zo zou noch u, noch uw echtgenote de in België geboren kinderen dan kunnen meenemen naar een ander land. Vervolgens benadrukte u dat binnen uw cultuur kinderen de vader volgen op vlak van naam, nationaliteit en

godsdienst (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Het hoeft geen betoog dat uit het geheel van voorgaande verklaringen duidelijk blijkt dat u en uw echtgenote er niet voor terugschrikken om uw kinderen het recht op nationaliteit - gewaarborgd door verschillende internationale verdragen (zie onder meer artikel 7 eerste lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 24, derde lid van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten) – te ontnemen indien dit in hun hoofde, en bij uitbreiding ook in jullie hoofde, een verblijfsrechtelijk voordeel in een ander land kan opleveren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie als ouders een gegronde reden hebben om uw kinderen niet de Marokkaanse nationaliteit te laten toekennen.” Vervolgens dient te worden opgemerkt dat jouw ouders géén andere bijkomende elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit mag blijken dat jij actueel niet in staat zou zijn om terug te keren naar Marokko (CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14 en 15). Het Commissariaat-generaal zelf beschikt evenmin over dergelijke elementen. Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden vastgesteld dat jouw ouders het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in jouw hoofde geenszins hebben aangetoond. Bijgevolg kan jou de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u worden toegekend. De documenten die jouw ouders met betrekking tot jou in het kader van hun verzoeken voorlegden, vermogen geen ander licht te werpen op voorgaande. Jouw Palestijns paspoort en het attest van de Palestijnse missie betreffende jouw Palestijnse origine bevestigen jouw persoonsgegevens en jouw origine, doch deze feiten staan niet ter discussie. Deze stukken wijzen echter niets aan bovenstaande vaststelling dat jij wel degelijk de Marokkaanse nationaliteit kan verkrijgen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat de Commissaris-generaal zich enkel uitspreekt over het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming. De beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in jouw privéleven of dat jij feitelijk gescheiden wordt van jouw ouders.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.3. De derde verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 2015 te Tetouan (Marokko). Zij komt samen met haar ouders, waaronder de eerste verzoekende partij, het Rijk binnen. Haar ouders dienen een verzoek om internationale bescherming in. Ze dienen geen afzonderlijk verzoek in hoofde van de verzoekende partij in. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt vermoed dat deze verzoeken ook in naam van de derde verzoekende partij als vergezellende minderjarige werden ingediend. De commissaris-generaal beslist om een afzonderlijke beslissing in hoofde van de derde verzoekende partij te nemen. Dit is de derde bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Je ouders, A, Hazem A M en A., Najat (O.V. 8.579.840) verklaarden dat je van Palestijnse origine bent en dat je afkomstig bent uit Saoedi-Arabië. Je bent op (...) 2013 geboren te Tetouan in Marokko. Je bent een soennitische moslim van religie. Je moeder beschikt over de Marokkaanse nationaliteit en is afkomstig uit Tetouan. Je vader is van Palestijnse origine en is afkomstig uit Saoedi-Arabië. Tijdens hun persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal verklaarden je ouders het volgende: Je ouders zijn in 2012 gehuwd in Saoedi-Arabië en verbleven er op legale wijze. Kort voor je geboorte keerde je moeder terug naar Marokko om er van jou te bevallen. Enkele maanden na je geboorte keerde jouw mama, met jou, terug naar Saoedi-Arabië. Jij werd na je geboorte geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand, alsook bij het Palestijns consulaat, als Palestijn. Jouw ouders kozen er naar eigen zeggen uitdrukkelijk voor om jou enkel als ‘Palestijns’ te registreren én geen aanvraag voor het verwerven van de Marokkaanse nationaliteit in te dienen (ondanks het feit dat je hiervoor in aanmerking komt volgens de Marokkaanse nationaliteitswetgeving). Dit omwille van het feit dat jij, net als jouw vader, niet beschikt over een Palestijns nationaal nummer en de Saoedische autoriteiten in geval van problemen niet in staat zouden zijn om jou het land uit te wijzen. Jouw moeder keerde in 2015 nogmaals terug naar Marokko om er te bevallen van jouw broer K. (O.V. 8.579.840). Na zijn geboorte keerden ook zij terug naar Saoedi-Arabië. In de loop van 2017 keerde jij samen met jouw moeder en jouw jongere broer een laatste keer terug naar Marokko opdat jouw moeder er opnieuw zou kunnen bevallen. Op (...) 2017 is jouw moeder in Marokko bevallen van jouw zus M. (O.V. 8.579.840). Na de geboorte van jouw zus ben jij niet meer teruggekeerd naar Saoedi-

Arabië. In oktober 2017 vervoegde jouw vader jullie in Marokko aangezien het steeds moeilijker werd om een verblijfsvergunning (iqama) te krijgen in Saoedi-Arabië. Eind 2017 verliet jij, samen met jouw ouders, broer en zus, met behulp van een smokkelaar Marokko op een illegale wijze. Via Nador werden jullie naar de Spaanse enclave Melilla gesmokkeld. Daar dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Spaanse asielinstanties. Na een verblijf van ongeveer één maand te Melilla werden jullie overgebracht naar het Spaanse vasteland. Jouw ouders besloten het verdere verloop van de asielpcedure in Spanje niet af te wachten en reisden verder naar België waar jullie op 22 januari 2018 aankwamen. Op 24 januari 2018 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op (...) 2019 is jouw moeder in België bevallen van jouw zus E. Op (...) 2021 is jouw moeder in België bevallen van jouw broer O. Er werd geen eigen verzoek in jouw naam ingediend. Jouw ouders werden in het kader van hun verzoeken tijdens de persoonlijke onderhouds wel uitdrukkelijk gevraagd naar jouw situatie en de eventuele vrees in jouw hoofd. In het kader van hun verzoeken legden jouw ouders met betrekking tot jou jouw origineel Palestijns paspoort alsook een attest van de Palestijnse missie ter bevestiging van jouw Palestijnse origine voor.

B. Motivering

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat jouw ouders er niet in geslaagd zijn om een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, in jouw hoofd aannemelijk te maken, en dit omwille van onderstaande redenen. Waar uit jouw ouders hun verklaringen blijkt dat jij in de onmogelijkheid verkeerd om terug te keren naar Marokko daar jij van Palestijnse origine bent én niet over de Marokkaanse nationaliteit zou beschikken dient te worden opgemerkt dat dit niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het CGVS wenst in kader hiervan te verwijzen naar het luik 'motivering' in de beslissing van uw moeder, die hieronder ten dele wordt hernomen. "Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het sinds 2007 voor Marokkaanse vrouwen mogelijk is om hun nationaliteit door te geven aan hun kinderen. Meer zelfs, kinderen van wie de vader of de moeder Marokkaans is verwerven van rechtswege de Marokkaanse nationaliteit, en dit ongeacht hun geboorteplaats. Artikel 6 van de gewijzigde wet luidt immers: "Een kind geboren uit een Marokkaanse vader of een Marokkaanse moeder is Marokkaans." Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt voorts dat kinderen die vóór 2 april 2007 geboren zijn, de Marokkaanse nationaliteit moeten aanvragen bij de rechtbank van eerste aanleg in Marokko. Kinderen geboren na 2 april 2007 zijn (van rechtswege) Marokkaans, en moeten worden ingeschreven in de Marokkaanse registers van de burgerlijke stand van de geboorteplaats. Al uw kinderen zijn geboren na 2007 en uw drie oudste kinderen, allen geboren in Marokko, werden bovendien geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U gaat er dan ook verkeerdelijk van uit dat uw kinderen slechts over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken indien u en uw echtgenote hiervoor toestemming geven (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9-10). Ook de bewering van uw echtgenote dat uw kinderen niet in aanmerking komen voor de Marokkaanse nationaliteit, dit omdat u er geen verblijfsvergunning had, zij als moeder niet over een adres beschikte in Marokko (hoewel er wel een adres vermeld wordt op haar paspoort) en jullie beide toestemming dienden te verlenen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 6- 7; 16), vindt geen steun in de beschikbare informatie, waaruit duidelijk blijkt dat uw kinderen allen automatisch over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Dit gegeven wordt ook bevestigd door de gemeente Nijvel, dat na advies te hebben ingewonnen bij de dienst Nationaliteit van de FOD Justitie, de substituut-procureur des Konings en de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van oordeel lijkt te zijn dat uw kinderen E. en O., die in België geboren zijn, van rechtswege over de Marokkaanse nationaliteit beschikken, een gegeven waarvan u tot op heden niet het tegendeel heeft aangetoond. Over de nationaliteit in hoofd van uw in Marokko geboren kinderen, kon de gemeente geen uitspraak doen, daar niet zij, maar de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk was voor de registratie van hun gegevens in het Rijksregister. Het feit dat uw drie oudste kinderen in het Rijksregister geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong vloeit, blijkens het antwoord van de burgerlijke stand te Nijvel, voort uit het feit u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaart heeft dat zij de Palestijnse nationaliteit hebben, en ter staving hiervan een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit te Brussel had voorgelegd. Echter, uit het gegeven dat uw oudste kinderen in België geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong, kan geenszins afgeleid worden dat uw kinderen niet (eveneens) over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Immers, de Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich, bij het registreren van de verzoeker om internationale bescherming in het wachtregister, enkel op de door de verzoeker neergelegde documenten, en bij gebreke daarvan op diens verklaringen. In de marge dient nog te worden aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er verkeerdelijk van uitgaat dat u en uw echtgenote toestemming moeten verlenen opdat uw kinderen over de Marokkaanse

nationaliteit kunnen beschikken, en dat jullie er bewust voor kiezen om geen dergelijke toestemming te verlenen. Zo verklaarde u in dit verband het volgende: "Ja, als zij toestemming geeft dat zij nationaliteit krijgen en als ik toestemming geef dan krijgen zij de nationaliteit. Anders niet. Het is zo omdat ik Palestijn ben wou ik dat de kinderen ook mijn nationaliteit krijgen als Palestijn. De wet in Marokko, moeder is niet verplicht om kinderen de Marokkaanse nationaliteit te geven. Er is geen wet dat vrouw, als zij kinderen niet nationaliteit geeft, (zij) strafbaar is" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9). U gevraagd omwille van welke redenen u (en uw echtgenote) er voor geopteerd hebben om de Marokkaanse nationaliteit niet toe te laten kennen verklaarde u dit niet te hebben gedaan zodat uw kinderen beschermd zouden zijn tegen een (eventuele) gedwongen uitwijzing uit Saoedi-Arabië in geval van problemen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). U gevraagd omwille van welke redenen de nationaliteit niet werd aangevraagd na uw komst naar België stelde u het volgende: "Waarom zou ik het aanvragen voor de kinderen? Ik denk dat u het punt niet goed begrepen heeft [...]" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Uw twee jongste kinderen, die in België geboren zijn, heeft u voorts ook niet geregistreerd bij de Palestijnse autoriteiten, dit in tegenstelling tot uw drie oudste kinderen, aangezien u en uw echtgenote wens(t)en dat zij de Belgische nationaliteit zouden verwerven (zie CGVS Hazem dd. 09.10.2021, p. 10 – zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 8). U licht vervolgens toe dat u en uw echtgenote "allebei gestemd (hebben) dat zij de Belgische nationaliteit krijgen", dit voor het geval jullie uit elkaar zouden gaan. Zo zou noch u, noch uw echtgenote de in België geboren kinderen dan kunnen meenemen naar een ander land. Vervolgens benadrukte u dat binnen uw cultuur kinderen de vader volgen op vlak van naam, nationaliteit en godsdienst (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Het hoeft geen betoog dat uit het geheel van voorgaande verklaringen duidelijk blijkt dat u en uw echtgenote er niet voor terugschrikken om uw kinderen het recht op nationaliteit - gewaarborgd door verschillende internationale verdragen (zie onder meer artikel 7 eerste lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 24, derde lid van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten) – te ontnemen indien dit in hun hoofde, en bij uitbreiding ook in jullie hoofde, een verblijfsrechtelijk voordeel in een ander land kan opleveren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie als ouders een gegronde reden hebben om uw kinderen niet de Marokkaanse nationaliteit te laten toekennen." Vervolgens dient te worden opgemerkt dat jouw ouders géén andere bijkomende elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit mag blijken dat jij actueel niet in staat zou zijn om terug te keren naar Marokko (CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14 en 15). Het Commissariaat-generaal zelf beschikt evenmin over dergelijke elementen. Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden vastgesteld dat jouw ouders het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in jouw hoofde geenszins hebben aangetoond. Bijgevolg kan jou de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u worden toegekend. De documenten die jouw ouders met betrekking tot jou in het kader van hun verzoeken voorlegden, vermogen geen ander licht te werpen op voorgaande. Jouw Palestijns paspoort en het attest van de Palestijnse missie betreffende jouw Palestijnse origine bevestigen jouw persoonsgegevens en jouw origine, doch deze feiten staan niet ter discussie. Deze stukken wijzen echter niets aan bovenstaande vaststelling dat jij wel degelijk de Marokkaanse nationaliteit kan verkrijgen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat de Commissaris-generaal zich enkel uitspreekt over het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming. De beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in jouw privéleven of dat jij feitelijk gescheiden wordt van jouw ouders. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat ook in hoofde van jouw ouders alsook jouw broer en zus werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.4. De vierde verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 2013 te Tetouan (Marokko). Zij komt samen met haar ouders, waaronder de eerste verzoekende partij, het Rijk binnen. Haar ouders dienen een verzoek om internationale bescherming in. Ze dienen geen afzonderlijk verzoek in hoofde van de vierde verzoekende partij in. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt vermoed dat deze verzoeken ook in naam van de vierde verzoekende partij als vergezellende minderjarige werden ingediend. De commissaris-generaal beslist om een afzonderlijke beslissing in hoofde van de vierde verzoekende partij te nemen. Dit is de vierde bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Je ouders, A, Hazem A M en A, Najat (O.V[...]) verklaarden dat je van Palestijnse origine bent en dat je afkomstig bent uit Saoedi-Arabië. Je bent op (...) 2013 geboren te Tetouan in Marokko. Je bent een soennitische moslim van religie. Je moeder beschikt over de Marokkaanse nationaliteit en is afkomstig uit Tetouan. Je vader is van Palestijnse origine en is afkomstig uit Saoedi-Arabië. Tijdens hun persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarden je ouders het volgende: Je ouders zijn in 2012 gehuwd in Saoedi-Arabië en verbleven er op legale wijze. Kort voor je geboorte keerde je moeder terug naar Marokko om er van jou te bevallen. Enkele maanden na je geboorte keerde jouw mama, met jou, terug naar Saoedi-Arabië. Jij werd na je geboorte geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand, alsook bij het Palestijns consulaat, als Palestijn. Jouw ouders kozen er naar eigen zeggen uitdrukkelijk voor om jou enkel als 'Palestijns' te registreren én geen aanvraag voor het verwerven van de Marokkaanse nationaliteit in te dienen (ondanks het feit dat je hiervoor in aanmerking komt volgens de Marokkaanse nationaliteitswetgeving). Dit omwille van het feit dat jij, net als jouw vader, niet beschikt over een Palestijns nationaal nummer en de Saoedische autoriteiten in geval van problemen niet in staat zouden zijn om jou het land uit te wijzen. Jouw moeder keerde in 2015 nogmaals terug naar Marokko om er te bevallen van jouw broer K. (O.V. 8.579.840). Na zijn geboorte keerden ook zij terug naar Saoedi-Arabië. In de loop van 2017 keerde jij samen met jouw moeder en jouw jongere broer een laatste keer terug naar Marokko opdat jouw moeder er opnieuw zou kunnen bevallen. Op (...) 2017 is jouw moeder in Marokko bevallen van jouw zus M. (O.V.[...]). Na de geboorte van jouw zus ben jij niet meer teruggekeerd naar Saoedi-Arabië. In oktober 2017 vervoegde jouw vader jullie in Marokko aangezien het steeds moeilijker werd om een verblijfsvergunning (iqama) te krijgen in Saoedi-Arabië. Eind 2017 verliet jij, samen met jouw ouders, broer en zus, met behulp van een smokkelaar Marokko op een illegale wijze. Via Nador werden jullie naar de Spaanse enclave Melilla gesmokkeld. Daar dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Spaanse asielinstanties. Na een verblijf van ongeveer één maand te Melilla werden jullie overgebracht naar het Spaanse vasteland. Jouw ouders besloten het verdere verloop van de asielpcedure in Spanje niet af te wachten en reisden verder naar België waar jullie op 22 januari 2018 aankwamen. Op 24 januari 2018 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op (...) 2019 is jouw moeder in België bevallen van jouw zus E. Op (...) 2021 is jouw moeder in België bevallen van jouw broer O. Er werd geen eigen verzoek in jouw naam ingediend. Jouw ouders werden in het kader van hun verzoeken tijdens de persoonlijke onderhoud wel uitdrukkelijk gevraagd naar jouw situatie en de eventuele vrees in jouw hoofd. In het kader van hun verzoeken legden jouw ouders met betrekking tot jou jouw origineel Palestijns paspoort alsook een attest van de Palestijnse missie ter bevestiging van jouw Palestijnse origine voor.

B. Motivering

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat jouw ouders er niet in geslaagd zijn om een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, in jouw hoofd aannemelijk te maken, en dit omwille van onderstaande redenen. Waar uit jouw ouders hun verklaringen blijkt dat jij in de onmogelijkheid verkeerd om terug te keren naar Marokko daar jij van Palestijnse origine bent én niet over de Marokkaanse nationaliteit zou beschikken dient te worden opgemerkt dat dit niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het CGVS wenst in kader hiervan te verwijzen naar het luik 'motivering' in de beslissing van uw moeder, die hieronder ten dele wordt hernomen. "Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het sinds 2007 voor Marokkaanse vrouwen mogelijk is om hun nationaliteit door te geven aan hun kinderen. Meer zelfs, kinderen van wie de vader of de moeder Marokkaans is verwerven van rechtswege de Marokkaanse nationaliteit, en dit ongeacht hun geboorteplaats. Artikel 6 van de gewijzigde wet luidt immers: "Een kind geboren uit een Marokkaanse vader of een Marokkaanse moeder is Marokkaans." Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt voorts dat kinderen die vóór 2 april 2007 geboren zijn, de Marokkaanse nationaliteit moeten aanvragen bij de rechtbank van eerste aanleg in Marokko. Kinderen geboren na 2 april 2007 zijn (van rechtswege) Marokkaans, en moeten worden ingeschreven in de Marokkaanse registers van de burgerlijke stand van de geboorteplaats. Al uw kinderen zijn geboren na 2007 en uw drie oudste kinderen, allen geboren in Marokko, werden bovendien geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U gaat er dan ook verkeerdelijk van uit dat uw kinderen slechts over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken indien u en uw echtgenote hiervoor toestemming geven (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9-10). Ook de bewering van uw echtgenote dat uw kinderen niet in aanmerking komen voor de Marokkaanse nationaliteit, dit omdat u er geen verblijfsvergunning had, zij als moeder niet over een adres beschikte in Marokko (hoewel er wel een adres vermeld wordt op haar

paspoort) en jullie beide toestemming dienden te verlenen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 6- 7; 16), vindt geen steun in de beschikbare informatie, waaruit duidelijk blijkt dat uw kinderen allen automatisch over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Dit gegeven wordt ook bevestigd door de gemeente Nijvel, dat na advies te hebben ingewonnen bij de dienst Nationaliteit van de FOD Justitie, de substituut-procureur des Konings en de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van oordeel lijkt te zijn dat uw kinderen E. en O., die in België geboren zijn, van rechtswege over de Marokkaanse nationaliteit beschikken, een gegeven waarvan u tot op heden niet het tegendeel heeft aangetoond. Over de nationaliteit in hoofde van uw in Marokko geboren kinderen, kon de gemeente geen uitspraak doen, daar niet zij, maar de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk was voor de registratie van hun gegevens in het Rijksregister. Het feit dat uw drie oudste kinderen in het Rijksregister geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong vloeit, blijkens het antwoord van de burgerlijke stand te Nijvel, voort uit het feit u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaart heeft dat zij de Palestijnse nationaliteit hebben, en ter staving hiervan een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit te Brussel had voorgelegd. Echter, uit het gegeven dat uw oudste kinderen in België geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong, kan geenszins afgeleid worden dat uw kinderen niet (eveneens) over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Immers, de Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich, bij het registreren van de verzoeker om internationale bescherming in het wachtregister, enkel op de door de verzoeker neergelegde documenten, en bij gebreke daarvan op diens verklaringen. In de marge dient nog te worden aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er verkeerdelijk van uitgaat dat u en uw echtgenote toestemming moeten verlenen opdat uw kinderen over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken, en dat jullie er bewust voor kiezen om geen dergelijke toestemming te verlenen. Zo verklaarde u in dit verband het volgende: "Ja, als zij toestemming geeft dat zij nationaliteit krijgen en als ik toestemming geef dan krijgen zij de nationaliteit. Anders niet. Het is zo omdat ik Palestijn ben wou ik dat de kinderen ook mijn nationaliteit krijgen als Palestijn. De wet in Marokko, moeder is niet verplicht om kinderen de Marokkaanse nationaliteit te geven. Er is geen wet dat vrouw, als zij kinderen niet nationaliteit geeft, (zij) strafbaar is" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9). U gevraagd omwille van welke redenen u (en uw echtgenote) er voor geopteerd hebben om de Marokkaanse nationaliteit niet toe te laten kennen verklaarde u dit niet te hebben gedaan zodat uw kinderen beschermd zouden zijn tegen een (eventuele) gedwongen uitwijzing uit Saoedi-Arabië in geval van problemen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). U gevraagd omwille van welke redenen de nationaliteit niet werd aangevraagd na uw komst naar België stelde u het volgende: "Waarom zou ik het aanvragen voor de kinderen? Ik denk dat u het punt niet goed begrepen heeft [...]" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Uw twee jongste kinderen, die in België geboren zijn, heeft u voorts ook niet geregistreerd bij de Palestijnse autoriteiten, dit in tegenstelling tot uw drie oudste kinderen, aangezien u en uw echtgenote wens(t)en dat zij de Belgische nationaliteit zouden verwerven (zie CGVS Hazem dd. 09.10.2021, p. 10 – zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 8). U licht vervolgens toe dat u en uw echtgenote "allebei gestemd (hebben) dat zij de Belgische nationaliteit krijgen", dit voor het geval jullie uit elkaar zouden gaan. Zo zou noch u, noch uw echtgenote de in België geboren kinderen dan kunnen meenemen naar een ander land. Vervolgens benadrukte u dat binnen uw cultuur kinderen de vader volgen op vlak van naam, nationaliteit en godsdienst (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Het hoeft geen betoog dat uit het geheel van voorgaande verklaringen duidelijk blijkt dat u en uw echtgenote er niet voor terugschrikken om uw kinderen het recht op nationaliteit - gewaarborgd door verschillende internationale verdragen (zie onder meer artikel 7 eerste lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 24, derde lid van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten) – te ontnemen indien dit in hun hoofde, en bij uitbreiding ook in jullie hoofde, een verblijfsrechtelijk voordeel in een ander land kan opleveren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie als ouders een gegronde reden hebben om uw kinderen niet de Marokkaanse nationaliteit te laten toekennen." Vervolgens dient te worden opgemerkt dat jouw ouders géén andere bijkomende elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit mag blijken dat jij actueel niet in staat zou zijn om terug te keren naar Marokko (CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14 en 15). Het Commissariaat-generaal zelf beschikt evenmin over dergelijke elementen. Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden vastgesteld dat jouw ouders het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in jouw hoofde geenszins hebben aangetoond. Bijgevolg kan jou de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u worden toegekend. De documenten die jouw ouders met betrekking tot jou in het kader van hun verzoeken voorlegden, vermogen geen ander licht te werpen op voorgaande. Jouw Palestijns paspoort en het attest van de Palestijnse missie betreffende jouw Palestijnse origine bevestigen jouw persoonsgegevens en jouw origine, doch deze feiten staan niet ter discussie. Deze stukken wijzen echter niets aan bovenstaande vaststelling dat jij wel degelijk de Marokkaanse nationaliteit kan verkrijgen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat de Commissaris-generaal zich enkel uitspreekt over het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming. De beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt

ingemengd in jouw privéleven of dat jij feitelijk gescheiden wordt van jouw ouders Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat ook in hoofde van jouw ouders alsook jouw broer en zus werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel betwisten verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen.

2.1.1. In een eerste onderdeel van hun middel gaan verzoekers in op het toepassingsgebied van artikel 1D van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag). De eerste verzoekende partij stelt vooreerst dat haar verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de problemen van haar kinderen. Verzoekers stellen dat volgens de verwerende partij de kinderen zowel de Marokkaanse nationaliteit hebben, alsook van Palestijnse origine zijn. Verzoekers betogen dat Palestijnse vluchtelingen onder het toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag kunnen vallen indien ze aantonen bijstand of bescherming te genieten van UNRWA. Verzoekers geven aan dat: "Nergens in de bestreden beslissing heeft het CGVS nagegaan of de kinderen van verzoekster "thans de bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen".

2.1.2. Verzoekers betogen dat uit de verklaringen van haar echtgenoot/hun vader blijkt dat alle descendenten in de mannelijk lijn van zijn familie vallen onder het mandaat van UNRWA, daar zijn ouders vluchtelingen zijn van 1948, minstens van 1967. Verzoekers stellen dat haar echtgenoot/hun vader contact opgenomen heeft met UNRWA om zijn registratie aan te tonen, en zij in afwachting zijn van de resultaten. Verzoekers menen dat het volgens vaststaande rechtspraak van het Europese Hof van Justitie het bewijs van registratie bij UNRWA tevens geldt als bewijs dat de Palestijnse vluchteling "thans" de bijstand of bescherming van UNRWA geniet. Verzoekers betogen, met verwijzing naar het arrest van 17 juni 2010 van het Hof van Justitie met nummer C-31/09, dat zij onder het mandaat van UNRWA vallen en gerechtigd zijn op bijstand van UNRWA. Echter verkeren zij in de onmogelijkheid om beroep te doen op UNRWA omwille van redenen onafhankelijk van hun wil, namelijk dat ze niet beschikken over een nationaal nummer om terug te keren naar het mandaatgebied van UNRWA. Verzoekers betogen dat: "*Er is niet aangetoond dat de zinssnede "die thans de bijstand geniet" zo zou moeten worden geïnterpreteerd dat zij niet van toepassing zou zijn op hij die valt onder het mandaat van UNRWA maar -wegens overmacht- geen toegang heeft tot het UNRWA-mandaatgebied."*

2.1.3. In een derde onderdeel betogen verzoekers dat de bijstand die heden wordt verleend door UNRWA niet langer effectief is. In dit verband verwijzen verzoekers naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ter staving van de onmogelijkheid in hoofde van UNRWA om daadwerkelijke bijstand te verlenen, verwijzen verzoekers voorts naar een rapport van Nansen "De beschermingsnood van Palestijnen onder UNRWA-mandaat van Gaza en Libanon" en citeren ze uit een rapport van Amnesty International. Verzoekers vervolgen dat de administratieve onmogelijkheid om terug te keren naar het UNRWA-mandaatgebied een geldige reden is om te besluiten dat de bijstand van UNRWA onmogelijk geworden is. Ook stellen verzoekers dat de discussie of zij tevens een Marokkaans nationaliteit kunnen krijgen irrelevant is.

2.1.4. Tot slot stellen verzoekers dat: "*Mevrouw heeft haar asielaanvraag uitsluitend gebaseerd op de problemen van haar kinderen. Voor zover deze laatsten in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, heeft dit eveneens gevolgen voor haarzelf:*

De UNHCR Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van 22 december

2009 (§9) vermelden expliciet de mogelijkheid een afgeleide beschermingsstatus toe te kennen aan ouders van kinderen die internationale bescherming krijgen.: 9. *Where the parents or the caregiver seek asylum based on a fear of persecution for their child, the child normally will be the principal applicant even when accompanied by his/her parents. In such cases, just as a child can derive refugee status from the recognition of a parent as a refugee, a parent can, mutatis mutandis, be granted derivative status based on his/her child's refugee status.*²⁰ In situations where both the parent(s) and the child have their own claims to refugee status, it is preferable that each claim be assessed separately.² Gelet op de behoefte om het gezin in stand te houden, zeker rekening houdende met de zeer jonge leeftijd van de kinderen, verzoekt zij eveneens de vluchtelingenstatus te krijgen.”

3. De aanvullende nota

3.1. Verzoekers dienen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota waarin zij de volgende documenten toevoegen: de beslissingen die betrekking hebben op haar echtgenoot/hun vader, het Nansen “De beschermingsnood van Palestijnen onder UNRWA-mandaat van Gaza en Libanon” van juni 2021, de geboorteakte met vertaling van hun vader, de UNRWA-kaart van A, haar schoonvader/hun grootvader, de UNRWA-kaart van haar schoonmoeder/hun grootmoeder, de UNRWA-familiekaart.

4. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van de eerste verzoekende partij

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”* Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt echter in dat het moet worden begrepen als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De Marokkaanse nationaliteit van eerste verzoekende partij wordt heden niet betwist. Aldus dient de door eerste verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming te worden beoordeeld ten aanzien van Marokko.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Marokko, noch dat zij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in

artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in het bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Marokko. U heeft het land verlaten omwille van het feit dat uw echtgenoot er geen verblijfsvergunning kon verkrijgen. Momenteel zou niet kunnen terugkeren naar Marokko omwille van het feit dat uw echtgenoot en uw kinderen als Palestijnen er, naar eigen zeggen, niet op legale wijze zouden kunnen verblijven. De door u aangehaalde feiten zijn echter gemeenrechtelijk van aard en is aldus vreemd aan de criteria van de Conventie van Genève en duiden niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.*

Daarnaast zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet zou lopen omwille van onderstaande redenen. Uit uw verklaringen blijkt immers uitdrukkelijk dat u in Marokko nooit persoonlijke problemen heeft ondervonden (zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14). U verklaarde uitdrukkelijk nooit problemen te hebben gekend met de Marokkaanse autoriteiten en evenmin met burgers, voor uw vertrek uit Marokko (zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14).

Waar u aanhaalt dat u zich niet in Marokko wenst te vestigen zonder uw gezin dient te worden opgemerkt dat dit geenszins volstaat om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. In het kader hiervan dient immers opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner en kinderen.”

In voorliggend verzoekschrift ondernemen verzoekers geen ernstige poging om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat de eerste verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt de eerste verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar de eerste verzoekende partij verwijst naar het verzoek om internationale bescherming dat door haar kinderen en echtgenoot ingediend werd, beklemtoont de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites moet worden beoordeeld en ten aanzien van het land van of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de eerste verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van de tweede, derde en vierde verzoekende partij

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”* Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land*

waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *"land van herkomst"*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt echter in dat het moet worden begrepen als *"het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats"* (artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling *"het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft"* verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is. Het voorgaande mag uiteraard niet tot gevolg hebben dat het onderzoek van de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming onmogelijk wordt gemaakt. Hieruit wordt evenwel afgeleid dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd

5.2. *In casu* wordt de Palestijnse origine van de tweede, derde en vierde verzoekende partij niet betwist. Echter is de verwerende partij van mening dat de tweede, derde en vierde verzoekende partij eveneens over de Marokkaanse nationaliteit beschikken en er geen redenen voorhanden zijn waarom zij niet de bescherming van dit land kunnen inroepen. In de tweede, derde en vierde beslissing wordt als volgt gemotiveerd: *"Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het sinds 2007 voor Marokkaanse vrouwen mogelijk is om hun nationaliteit door te geven aan hun kinderen. Meer zelfs, kinderen van wie de vader of de moeder Marokkaans is verwerven van rechtswege de Marokkaanse nationaliteit, en dit ongeacht hun geboorteplaats. Artikel 6 van de gewijzigde wet luidt immers: "Een kind geboren uit een Marokkaanse vader of een Marokkaanse moeder is Marokkaans." Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt voorts dat kinderen die vóór 2 april 2007 geboren zijn, de Marokkaanse nationaliteit moeten aanvragen bij de rechtbank van eerste aanleg in Marokko. Kinderen geboren na 2 april 2007 zijn (van rechtswege) Marokkaans, en moeten worden ingeschreven in de Marokkaanse registers van de burgerlijke stand van de geboorteplaats. Al uw kinderen zijn geboren na 2007 en uw drie oudste kinderen, allen geboren in Marokko, werden bovendien geregistreerd bij de Marokkaanse burgerlijke stand (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 13-14). U gaat er dan ook verkeerdelijk van uit dat uw kinderen slechts over de*

Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken indien u en uw echtgenote hiervoor toestemming geven (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9-10). Ook de bewering van uw echtgenote dat uw kinderen niet in aanmerking komen voor de Marokkaanse nationaliteit, dit omdat u er geen verblijfsvergunning had, zij als moeder niet over een adres beschikte in Marokko (hoewel er wel een adres vermeld wordt op haar paspoort) en jullie beide toestemming dienden te verlenen (zie CGVS A. Najat dd. 17.11.2021, p. 6- 7; 16), vindt geen steun in de beschikbare informatie, waaruit duidelijk blijkt dat uw kinderen allen automatisch over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Dit gegeven wordt ook bevestigd door de gemeente Nijvel, dat na advies te hebben ingewonnen bij de dienst Nationaliteit van de FOD Justitie, de substituut-procureur des Konings en de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van oordeel lijkt te zijn dat uw kinderen E. en O., die in België geboren zijn, van rechtswege over de Marokkaanse nationaliteit beschikken, een gegeven waarvan u tot op heden niet het tegendeel heeft aangetoond. Over de nationaliteit in hoofde van uw in Marokko geboren kinderen, kon de gemeente geen uitspraak doen, daar niet zij, maar de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk was voor de registratie van hun gegevens in het Rijksregister. Het feit dat uw drie oudste kinderen in het Rijksregister geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong vloeit, blijkens het antwoord van de burgerlijke stand te Nijvel, voort uit het feit u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaart heeft dat zij de Palestijnse nationaliteit hebben, en ter staving hiervan een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit te Brussel had voorgelegd. Echter, uit het gegeven dat uw oudste kinderen in België geregistreerd staan als zijnde van Palestijnse oorsprong, kan geenszins afgeleid worden dat uw kinderen niet (eveneens) over de Marokkaanse nationaliteit beschikken. Immers, de Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich, bij het registreren van de verzoeker om internationale bescherming in het wachtregister, enkel op de door de verzoeker neergelegde documenten, en bij gebreke daarvan op diens verklaringen.

In de marge dient nog te worden aangestipt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er verkeerdelijk van uitgaat dat u en uw echtgenote toestemming moeten verlenen opdat uw kinderen over de Marokkaanse nationaliteit kunnen beschikken, en dat jullie er bewust voor kiezen om geen dergelijke toestemming te verlenen. Zo verklaarde u in dit verband het volgende: "Ja, als zij toestemming geeft dat zij nationaliteit krijgen en als ik toestemming geef dan krijgen zij de nationaliteit. Anders niet. Het is zo omdat ik Palestijn ben wou ik dat de kinderen ook mijn nationaliteit krijgen als Palestijn. De wet in Marokko, moeder is niet verplicht om kinderen de Marokkaanse nationaliteit te geven. Er is geen wet dat vrouw, als zij kinderen niet nationaliteit geeft, (zij) strafbaar is" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 9). U gevraagd omwille van welke redenen u (en uw echtgenote) er voor geopteerd hebben om de Marokkaanse nationaliteit niet toe te laten kennen verklaarde u dit niet te hebben gedaan zodat uw kinderen beschermd zouden zijn tegen een (eventuele) gedwongen uitwijzing uit Saoedi-Arabië in geval van problemen (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). U gevraagd omwille van welke redenen de nationaliteit niet werd aangevraagd na uw komst naar België stelde u het volgende: "Waarom zou ik het aanvragen voor de kinderen? Ik denk dat u het punt niet goed begrepen heeft [...]" (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). Uw twee jongste kinderen, die in België geboren zijn, heeft u voorts ook niet geregistreerd bij de Palestijnse autoriteiten, dit in tegenstelling tot uw drie oudste kinderen, aangezien u en uw echtgenote wens(t)en dat zij de Belgische nationaliteit zouden verwerven (zie CGVS Hazem dd. 09.10.2021, p. 10 – zie CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 8). U licht vervolgens toe dat u en uw echtgenote "allebei gestemd (hebben) dat zij de Belgische nationaliteit krijgen", dit voor het geval jullie uit elkaar zouden gaan. Zo zou noch u, noch uw echtgenote de in België geboren kinderen dan kunnen meenemen naar een ander land. Vervolgens benadrukte u dat binnen uw cultuur kinderen de vader volgen op vlak van naam, nationaliteit en godsdienst (zie CGVS Hazem dd. 09.07.2021, p. 10). En "Vervolgens dient te worden opgemerkt dat jouw ouders géén andere bijkomende elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit mag blijken dat jij actueel niet in staat zou zijn om terug te keren naar Marokko (CGVS Najat dd. 17.11.2021, p. 14 en 15). Het Commissariaat-generaal zelf beschikt evenmin over dergelijke elementen.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden vastgesteld dat jouw ouders het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in jouw hoofde geenszins hebben aangetoond. Bijgevolg kan jou de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u worden toegekend."

In voorliggend verzoekschrift ondernemen verzoekers geen ernstige poging om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijven door louter te verwijzen naar hun Palestijnse origine, de situatie van hun vader en het toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag.

Aangezien verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade hebben aangetoond in geval van terugkeer naar Marokko, dient de vrees die zij zouden koesteren ten aanzien van Gaza niet nader te worden onderzocht vermits een dergelijk onderzoek niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming zou kunnen leiden.

5.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS